

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: Iz 35,4-7a; Psalam: Ps 146,6c-10; Drugo čitanje: Jak 2,1-5; Evanđelje: Mk 7,31-37

Draga braćo i sestre!

Isusova nas čuda uvijek iznova iznenade i oduševi. Tako je i ove nedjelje. Isusu dovode gluhoga mucavca, na kojega on ne samo da slavlja ruke, nego utiskuje svoje prste u njegove uši i svojom se pljuvačkom dotiče njegova jezika. Na djelu je gotovo gadljiva blizina tjelesnosti, od koje Isus kao utjelovljena Riječ nikad nije bježao, štoviše, duboko je u nju uronio još od čudesnog začeca u utrobi Djevice, sve do raspeća, odnosno do užasne i brutalne smrti na križu. Nakon scene s Isusovim prstima u ušima, te pljuvačkom u ustima gluhog mucavca, slijede Isusove riječi: Effata! - to će reći: »Otvori se!« (Mk 7,34). Gluhom mucavcu Isus vraća dar sluha i dar govora, a mnoštvo koje se oku pilo oko njih dvojice zadivljeno kliče kako je Isus sve dobro učinio. Uistinu, Isus je prošao zemljom čineći dobro, i to je na svojoj koži osjetio i gluhi mucavac. Vratio mu je Isus sluh i govor, kao što je i mnogim drugim bolesnicima vraćao zdravlje, gladnima davao kruha i ribe, mrtve vraćao u život. No, važno je razumjeti kako Isusovo poslanje nije bilo tek u činjenju zemaljskih dobara, u vraćanju duševno - tjelesnog zdravlja, u nahanjivanju gladnih, koliko god ta djela bila dragocjena. Isus je prošao zemljom čineći zemaljska dobra, ali još više, Isus je donio grešnom i izgubljenom čovjeku nebesko, vječno dobro, koje svoj vrhunski izričaj ima u središnjoj temi Isusova djelovanja i naviještanja, a to je kraljevstvo Božje. Isus je na zemlju spustio barem u klici kraljevstvo Božje i svima koji u Krista vjeruju širom otvorio vrata definitivnog spasenja i vječnog života. Čuda i znamenja koja je Isus činio - pa i čudno izlječenje gluhog mucavca nikad stoga nemaju svoj konačni smisao u sebi samima, već su najava i znak vječnog zdravlja, radosti spasenja. Drugim riječima, znak su i najava novoga i zdravoga, Božjega svijeta kraljevstva Božjega. Osim toga, Isusova nas čudesa upućuju da prepoznamo čudesnost i izvanrednost u onom redovnom i svakodnevnom. Prije nego je Isus, utjelovljena Riječ, učinio čudesa i znamenja

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

koja poznamo iz evanđelja, Bog, je upravo po njemu, Vječnoj Riječi, sve stvorio i uredio. Već je stvorenje, sav stvoreni svijet i sve što postoji, divno čudo Božje stvaralačke moći! Sve mm redovito i svakodnevno plod je izvanrednog, Božjeg, stvarateljskog djela! Nakon što Isus, dakle, gluhom mucavcu ponovno daje da može i čuti i govoriti, sluh i govor za njega postaju najveći mogući darovi, upravo izvanredni i neočekivani zgoditak u njegovu životu. Ono očito, svakodnevno i obično (sluh, govor), postalo je čuderno, očaravajuće i izvanredno. Ovdje se krije i poticaj za svakoga od nas: u onom običnom prepoznavati čuderno i izvanredno. Ne trebamo valjda oslijepili i oglušiti da bismo prepoznali kako je i udesno i izvanredno što možemo gledati i slušati (nažalost, često se događa da tek kada nešto izgubimo, postanemo svjesni vrijednosti izgubljene stvari, osobe, sposobnosti, itd.). Tako, iz ovoga kuta, odjednom postaje čuderna rosa koja jutrom nježno pokriva livadu, čuderno postaje let ptice na nebu. Čudernim postaji' da mogu pomaknuti ruku i nogu, da mogu gledati i slušati, da ujutro mogu ustati iz kreveta, da se mogu smijati i radovati, zaplakati i žalovati. Čudernim postaje ručak koji pripravi vrijedna domaćica i majka, čudernim postaje dobro vino i dobar kulen, ali jednako tako i komad kruha i tanjur tople juhe. Čudernim postaje zapravo sve što se događa i postoji: bilo da je plod prirode ili djelo naših ruku; bilo da je nešto krajnje obično i jednostavno ili pak složeno i profinjeno. Stoga, pred nama kršćanima stoji izazov i prilika da u ovom našem suvremenom svijetu napredne tehnologije, te u mentalitetu korisnosti i interesa, kad smo gotovo izgubili sposobnost divljenja i čuđenju, sposobnost radovanja nad malenim i jednostavnim, ponovno otkrijemo da je sve oko nas, sve što imamo i jesmo, sve što postoji zapravo dar čudernog, Božjeg stvoriteljskog djela, te da toga svjesni u sebi Iznova otkrijemo onaj pogled koji će ono svakodnevno i obično prepoznavati kao jedinstveno i očaravajuće.

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr

10. - 16. rujna 2018

XXIII. Nedjelja kroz godinu

(Broj 419/2018)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Vрати se Isus iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru, u krajeve dekapolske. Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na nj ruku. On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. Upravi pogled u nebo, uzdahne i kaže mu: »Effata!« - to će reći: »Otvori se!« I odmah mu se otvoriše uši i razdriješ je spona jezika te stade govoriti razgovijetno. A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više razglašavali i preko svake mjere zadivljeni govorili: »Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!«

Konzumeristički način shvaćanja čovjeka, potpomognut mehanizmima današnje globalizirane ekonomije, teži homogenizirati kulture i oslabiti golemu kulturnu raznolikost, koja je blago čovječanstva. Zato pokušaji rješavanja svih problema uniformiranim propisima ili tehničkim zahvatima mogu dovesti do toga da se zanemari složenost lokalnih problema, koji zahtijevaju aktivno sudjelovanje svih stanovnika. Novi procesi, koji su u nastajanju, ne mogu se uvijek uklopiti u modele uvedene izvana, nego oni moraju proizlaziti iz same lokalne kulture. Kao što su život i svijet dinamične stvarnosti, tako i naša briga za svijet mora biti fleksibilna i dinamična. Cisto tehnička rješenja izložena su opasnosti da se bave simptomima koji ne odgovaraju ozbiljnijim i dubljim problemima. Nužno je poštovati prava naroda i kultura, i na taj način shvatiti da razvoj neke društvene skupine pretpostavlja povijesni proces koji se zbiva unutar nekoga kulturnog konteksta i zahtijeva stalnu i aktivnu uključenost aktera lokalne društvene zajednice polazeći od njihove vlastite kulture. Ni sam pojam kvalitete života ne smije se nametati izvana, nego mora biti uključen u svijet simbola i običaja svake pojedine društvene skupine. (Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 144)

Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet

RASPORED SVETIH MISA

10. P - Nikola Tolentinski, Sebastijan; 1Kor 5,1-8; Ps 5,4b-7.12; Lk 6,6-11	Nema Sv. Mise
11. U - Adelfo, Gašpar, Bonaventura; 1Kor 6,1-11; Ps 149,1-6a.9b; Lk 6,12-19	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Stanislav Gregurić
12. S - Presveto Ime Marijino, Mirjam, Gvido; 1Kor 7,25-31; Ps 45,11-12.14-17; Lk 6,20-26	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Đuro i Ljuba Somina, ob. Kereša
13. Č - Ivan Zlatousni, Zlatko, Amat; 1Kor 8,1b-7.10-13; Ps 139,1b-3.13-14.23; Lk 6,27-38	19.00 - Sv. Misa u Kelemenu + Vjekoslav Kovačić
14. P - Uzvišenje Svetog Križa, Višeslav; Br 21,4b-9; Ps 78,1-2.34-38; Iv 3,13-17	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Tomo i Štefanija Mlinarić god.
15. S - BD Marija Žalosna, Gospa Žalosna, Dolores; Heb 5,7-9; Ps 31,2-6.15-16.20; Iv 19,25-27 (ili: Lk 2,33-35)	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Branko god., Vladimir i Zlatko Koren
16. N - XXIV. Nedjelja kroz godinu; Iz 50,5-9a; Ps 116,1-9; Jak 2,14-18; Mk 8,27-35; „Ti si Pomazanik-Krist! Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi.“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + Ljubica Pintarić god. 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + Antun, Ljuba i Gabrijel Gregurić, Marija Mlinarić 9.30 - Sv. Misa u Jakopovcu 11.00 - Sv. Misa u Jalžabetu - ŽUPNA

KATOLIČKI TISAK:

Župni listić, Glas koncila, Glasnik SI, Vrijeme Srca, Mali Koncil - MAK, Kana, Glasnik svetog Josipa

Umro i u vječnost se preselio:

+ Valent Kučina

(u 58 godini života)

Pokoj vječni daruj njemu Gospodine i svijetlost vječna svijetlila njemu sa svima svetima jer si tako blag.

Čudo ozdravljenja gluhoga mucavca smješteno je u područje Dekapolisa, odnosno u sasvim poganski kraj; stoga gluhi mucavac koji je doveden Isusu postaje simbol čovjeka nevjernika koji kreće putem vjere. Isus najprije odvodi čovjeka daleko od mnoštva: ne želi publicitet onoga što će učiniti, ali isto tako ne želi da njegovu riječ zaguše žamor i okolna buka. Božja Riječ koju nam Krist prenosi treba tišinu da bi bila prihvaćena kao riječ koja liječi, pomiruje i ponovno uspostavlja. Istaknute su zatim dvije Isusove geste. On dotiče uši i jezik gluhoga mucavca. No, čudo je dar odozgor, kojeg Isus moli od Oca; zato podiže oči k nebu i zapovijeda: »Otvori se.« U ishodištu našeg kršćanskog života, u krštenju, stoje upravo ta gesta i ta Isusova riječ: »Effata! - Otvori se!«. I čudo se dogodilo: izliječeni smo od gluhoće egoizma i nijemosti koja izvire iz zatvorenosti u sebe i iz grijeha, te bivamo uključeni u veliku obitelj Crkve; možemo slušati Boga koji nam govori i naviještati njegovu riječ. (Papa Franjo; Nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji)

U subotu 15. IX. blagdan je Žalosne Gospe. U slučaju suhog vremena tj. bez padalina večernju sv. Misu u 19.00 sati biti će u župnoj crkvi i predvodit će ju vlč. Milan Lončarić budući da tog dana poslijepodne naš župni Zbor i KUD Elizabeta gostuju na proštenju u župi sv. Josipa u Grubišnom Polju. Na početku -15 minuta ranije moli se Žalosna otajstva krunice, litanije Žalosnoj Gospi te misnim slavljem moliti će se za žrtve svih ratova i poraća na našim prostorima, zato Vas pozivam dragi župljani da dođete u što većem broju moleći za sve stradale!

U petak 14. IX. blagdan je Uzvišenja Sv. Križa - Križovo. Toga dana je i godišnje euharistijsko klanjanje ili klečanje u župi Kućan Marof. Glavna sv. Misa je u 11.00 sati.

Biblijska nam poruka govori o pravедnosti i miru koje Bog želi jednako za sve ljude. Bog je jamstvo uspostave pravde i mira. U kući Božjoj, ne samo da je nastao novi kućni red ili poredak sjedenja za stolom, nego su nastale i nove odredbe međusobnog susretanja i postupanja. To je jezgra kršćanskog nauka, to je srce našega življenja. Želim nam svima, ne samo učenicima na početku nove školske godine i vjeronaučne godine, nego svima nama koji smo stalno u školi evanđelja, da stalno budemo otvoreni za slušanje Božje Riječi i pripravnici za vršenje Božje volje, da skladno slavimo Boga i uočavamo njegovu prisutnost u onoj braći i sestrama s kojima se on posebno poistovjećuje malenima i neznatnima, slabima i bolesnima.

Zabranom da o čudesnome ozdravljenju gluhoga mucavca nikomu ništa ne kazuju, Isus prisutne uvodi u novo čudo: u otajstvo šutnje. Samo se u njoj može proniknuti u ljepotu primljenoga dara. Isus ozdravlja od nemoći govora i nalaže - šutnju. Njegova zabrana uvodi u spoznavanje da snaga svjedočenja o njemu ne počiva na sposobnosti govora, nego da proizlazi iz mudrosti šutnje. O Bogu umiju vjerodostojno govoriti samo oni koji su pred njim kadri šutjeti.

Obnova Župne crkve

Dragi župljani! Uz suglasnost i potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i konzervatorskog zavoda u Varaždinu te uz svesrdnu pomoć naše Općine Jalžabet otpočela je obnova naše župne crkve sv. Elizabete Ugarske. Vrijednost ovogodišnjih radova iznosi 395.255,00 kuna! Da bismo sve radove završili u roku i mogli dalje nastaviti aplicirati za iduću godinu molim Sve Vas da svojim prilogom potpomognete u realizaciji ovoga projekta svojim prilogom koliko tko može. U nadi da ćemo uz materijalnu obnovu težiti i za Duhovnom obnovom od srca zahvaljujem svim obiteljima ove godine koje su Obiteljskim darom pomogli funkcioniranju župe njih 109 obitelji od 800 obitelji koliko ima naša župa.

ZNAK KRIŽA

Križaj se, ali se križaj pravilno. Nije to samo prikraćena, površna kretnja kao da ne znaš što znači. Ne, pravilan je to znak, polako napravljen, velik, od čela do prsiju, od jednog ramena do drugoga. Osjećaš li, kako te svega obuzimlje? Saberi se, sav, sve svoje misli i sva svoja čuvstva u tu kretnju. Misli, kako ide od čela do prsiju, od ramena do ramena. Onda je osjećaš: svega te obuhvaća, tijelo i dušu; ujedinjuje te, blagoslivlja te, posvećuje te. Zašto? Jer je znak otkupljenja. Na križu je naš Gospodin otkupio sve ljude. Po križu posvećuje svakog čovjeka, do posljednje niti njegova bića. Radi toga se križamo prije molitve, da nas križ uredi i sabere, da nam misli, srce i volja utopi u Boga. Križamo se poslije molitve, da ostane u nama što nam je Bog darovao. Križamo se u napasti, da nas jača. U nesreći, da nas čuva. Kod blagoslova, da u svoju dušu primimo puninu Božjeg života, da taj u njoj sve oplodi i posveti. Misli na to uvijek kad se križаш. To je najsvetiji znak što ga imamo. Čini ga pravilno, polagano, na dugo i široko, promišljeno. Tada će obuzeti sve tvoje biće, vanjštinu i nutrinu, tvoje misli i tvoju volju, osjećaje i čud, svu tvoju djelatnost. I po njemu će se sve označiti, obilježiti, posvetiti u moći Kristovoj, u imenu Trojedinog Boga.

Obični događaji naše svakodnevice prilika su da se u istini suočimo sa svojom vjerom. Vjerujemo li da Bog uistinu može unijeti spasenje u naš život? Znamo li primiti njegovo spasenje? To ćemo moći ako mu budemo otvorili svoje srce, ako ga pustimo u svoj život i budemo pred njim onakvi kakvi jesmo. Ako u nama ipak postoji nešto što je još uvijek zatvoreno, dopustimo Gospodinu da to iscijeli i da nas otvori za život.